

αποβλήτων, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 21 της οδηγίας·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 28 Δεκεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 91.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 26 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση C-99/04)

(2004/C 94/64)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Valero Jordana και R. Amorosi, άσκησε στις 26 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2001/80/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών ορισμένων ρύπων στην ατμόσφαιρα, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ενημερώσει συναφώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 18, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία που είχε ταχθεί για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 27 Νοεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 26 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση C-100/04)

(2004/C 94/65)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Valero Jordana και R. Amorosi, άσκησε στις 26 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2001/81/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 της οδηγίας·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία που είχε ταχθεί για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 27 Νοεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 22.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeidsrechtbank Gent με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση Roger Noteboom κατά Rijksdienst voor Pensioenen

Υπόθεση C-101/04

(2004/C 94/66)

Με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Φεβρουαρίου 2004, το Arbeidsrechtbank Gent, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Roger Noteboom και Rijksdienst voor Pensioenen, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Εμπίπτει το επίδομα αδείας το οποίο αφορούν το άρθρο 22 του Κ.Β. 50 της 24ης Οκτωβρίου 1967 και το άρθρο 56 του Κ.Β. της 21ης Δεκεμβρίου 1967 στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1408/71 (¹) και αποτελεί αυτό ειδικότερα «παροχές γήρατος», υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού;
2. Έχει το άρθρο 45, παράγραφοι 1 και 6, του κανονισμού 1408/71 την έννοια ότι το R.V.P., ως αρμόδιος φορέας, κατά τον καθορισμό του δικαιώματος λήψεως επιδόματος αδείας, πρέπει να λαμβάνει υπόψη του τις περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν εντός άλλου κράτους μέλους;
3. Εφόσον δοθεί αρνητική απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, ισχύει η ρύθμιση του άρθρου 71, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού 1408/71, κατά την οποία οι παροχές καθορίζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας του μεθωριακού εργαζομένου «σαν να είχε υπαχθεί στη νομοθεσία αυτή κατά τη διάρκεια της τελευταίας απασχολήσεώς του», μόνο για τις παροχές λόγω ανεργίας ή μήπως ισχύει αυτή και για άλλες παροχές, όπως ιδίως το επίδομα αδείας το οποίο αφορούν το άρθρο 22 του Κ.Β. 50 της 24ης Οκτωβρίου 1967 και το άρθρο 56 του Κ.Β. της 21ης Δεκεμβρίου 1967;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.